

Fra feltet i Nord-Norge

Brev fra H. Eilertsen og Didrik Solli.

Fra Kjøllefjord i Finnmark.

Det var med stor spenning, jeg gikk på land i Kjøllefjord denne gang. Som mange av vennene kjenner til, så arbeider man her på stener med å få sig et bedehus. Det har også til forskjellige tider vært omskrevet, både direkte og inndirekte.

Men det som i lang tid stod hindrende i veien, var spørsmålet angående tomten. En sådan er imidlertid anskaffet nu, til en verdi av 1100 kroner. Som også er betalt. Der finner man også på eiendommen et skur, som benyttes som lokale. Men det sier sig selv, at det er mangelfullt i heleste grad. Dog har man i mange tilfelle, måtte benytte det. Det viser sig også at interessen er stor fra folkets side.

Men man må jo ha rett til å tro, at dersom man hadde hatt et heldigere hus vilde det ha vært mange ganger bedre, som det nu er kvier folk for å gå der.

Søndagsskolearbeidet er også begyndt, og der samles mellom 60 og 70 barn. Men det har dessverre hendt mange ganger, at møtene har måttet innstilles, grunnet det at man ikke var istand til å få det såpass varmt, at man kunde være der.

Det er på Finnmark som på andre steder i landet vårt, at den beste tiden for virke med evangeliet er høst og vinter. Men når det rummet man når over er så dårlig, at det ikke kan opvarmes vil enhver forstå, at det er jamgodt med ingenting.

Kjære venner, her er et sted som vi bør ta hånd om.

En annen ting som også taler til fordel for dette foretagende, er at her ikke finnes noen annen, som har noe virke på plassen. Dertil har man store strekninger utenom stedet.

Innenfor Kjøllefjord ligger Finnmarkens mest forsømte fjord, Laksefjorden, med tusenvis av innbyggere, envidere besøkes stedet hele året igjennem, av store skarer av mennesker, som driver fiske herfra.

Vi står i gjeld til alle disse. Vennene på stedet gjør så godt de kan, men da de er få, monner det så lite, i et tilfelle som dette. Jeg vil derfor så inderlig som jeg kan, oppmuntre oss alle til å bli med.

Bidragene sendes til Alfred Myreng, Kjøllefjord. Eders bror i Kristus Jesus Henrik Eilertsen

Det gledet meg også at vennene hadde begyndt innsamling til et fond for bedehus på stedet. Riktig gjort.

Fra Honningsvåg stod turen til Kjøllefjord.

Også til dette sted hadde jeg lenket i lengere tid, Herren har en liten trofast flokk på dette sted, som strider for den tro som engang

Hammerfest. Fra Hammerfest tok jeg inn til Komagfjord, i Alten. Hadde stundet etter å hilse på Kvalsviks, som jo er flyttet inn der. Etter hvad jeg kunde forstå, så må det stedet ha fremtiden for sig. Men stedet behøver hjelp.

Og det jeg da i første hånd tenker på, er vidner. Nu er det en mangel overalt heroppe. Gud vet når det skal lykkes, å få unge krefter opover til Nord-Norge.

Vennene talte med begeistring, om et ungt ektepar fra Srilandet som hadde tatt opphold der, men for tiden var lengere øst på Finnmark. Breimoens.

Man ivret også for et styve der til sommeren. Senere har jeg hørt, at det visstnok blir omkring 17. juli. Det er utmerket.

Fra Komagfjord bar det til Breivikbotn. Det er som endel kjennert til, mitt fødested. Hadde ikke vært der på to år, så jeg gledet mig til å se de gamle venner igjen.

Men det var også noe annet som dro mig til hjemstedet denne gang. Det var tyve år den første april, siden jeg bødte mig for Gud den første gang. Og nu vilde jeg tilbake til det stedet, — bje mine kne på samme plass og takke Gud, for den nåde at jeg blev stanset i mitt vilde løp. Gud være takk for sin usigelige gave.

Vennene hadde også gjort det så festlig den dagen, så det gjorde stunden enno rikere. Takk kjære søsken for det.

Det var også morsomt å treffe søster Astrid Schie der. Hun var en av dem som vil tilstedet den kvelden jeg overgav mig til Gud. O, hvor jeg minnes dere alle sammen.

Hjertelig takk kjære søstre, for den hjelp I gav i de dager. Nest efter Gud, tenker jeg på dere med den største taknemlighet. Herren vil gi dere lønn i sin tid.

Forøvrig kunde det være meget å sj om Breivikbotn, men det er kanskje best å la det være denne gang. Kun dette vil jeg ha sagt, la oss holde fast på det vi har, for at ingen skal ta vår krone.

Efter noen ukers virke der, stod turen til Honningsvåg, hvor jeg overvar påsken. Det var i sannhet oppmuntrende å treffe sammen med dem igjen. Også på det stedet har man jo oppholdt sig i noen år, og delt meget sammen av Herrens velsignelse.

Br. Skipperud og hustru var også der. Herren gav oss av sitt rike forråd også denne gang, hans navn være prisert.

Det gledet meg også at vennene hadde begyndt innsamling til et fond for bedehus på stedet. Riktig gjort.

Fra Honningsvåg stod turen til Kjøllefjord.

Også til dette sted hadde jeg lenket i lengere tid, Herren har en liten trofast flokk på dette sted, som strider for den tro som engang

er overgitt de hellige. Her bor jeg hos Myrings, hvor jeg også møtte sammen med Breimoens. De har i lengere tid virket inne i Kjøllefjorden, nu i noen uker her i Kjøllefjord. Jeg tror at Gud har gitt disse kjære venner, en opgave her nord.

Forøvrig takker vi Gud for alle dem som virker Guds verk heroppe. Også for de kjære søstre, Ødegård og Schie. Etter endt tur i Breivikbotn skulde de til nordenden av Sørø. Herren vil signe dem på sin videre tur, med det gode budskap.

Henrik Eilertsen.

Fra Rosfjord.

Av et privatbrev:

Kjære broder i Herren.

Jesu dyrebare fred.

Hjertelig takk for de mottatte kr. 25,— til den fattige familie (Karlsen). Det er underlig å se hvordan Herren legger alle ting til rette. Gud har så mange måter å kalle sjele på, og jeg tror at denne familie skal få oppleve Guds frelse gjennom velgjerninger fra venner.

Hadde brev fra disse for noen dager siden, og da syntes jeg å forstå at Herren hadde fått tak i dem. Gud være lovet. Han sparer ingen midler når det gjelder å redde sjele.

Jeg har til stadighet vært på reise, og Gud skal ha inderlig takk for hvad han har gjort her oppe i Nord-Norge. På et sted hvor jeg virket i flere uker, fikk vi be med mange sjele. Det er vel noe vanskelig å nevne tall i denne forbindelse, da det jo er Herren som fører bøkene. Men vi fikk iallfall be med over 60 sjele. Må Gud få lede dem inn i ordet, og bevare dem der. Synes å forstå at Nord-Norge har sin besøkelsestid. Dørene er åpne nu som aldri før, og det spørres efter møter fra alle hold. Må Herren i disse siste dage, drive arbeidene ut i sin høst. Arbeidere der vil gå Abrahams vei til Moria med sitt offer.

Til på denne vei møter Gud oss med velsignelse og kraft fra helligdommen. Men alt må legges på Herrens helofferalt. Det kan stundom bli så svært dette, og ofte vil vi undra oss, og prutte med Gud. Er dette så nødvendig? — Behøver jeg vel å gå Abrahams vei? — Hvor jeg kjenner mig igjen her.

Vi lever i en rastløs tid. Og ofte må jeg spørre, hvor er de troende henne? — Synes kristenflokket blir mer og mer insnevret. Det er grunnen så få som vil «Gå utenfor leiren» — — Derfor blir det så liten kraft og seier. Hvor jeg ønsker at Gud i disse siste dage må få møte oss, og bote oss i dyp erkjennelse av at, uten Kristus er vi prisgitt undergangen. Her hjelper ikke utdanning og begavelser. Ingen kan opnå frelse med sine begavelser. Nei her gjelder ret å senke sig helt ned i Golgataverket, kun det kan rense oss fra synd og sløvhet, og

Noen av Jesu lignelser.

Brudesinn.

Av G. Iversen.

I Mat. 25, 1—13 leser vi om de «kloke og dårlege jomfruer».

Jesu forteller her om hvor skjebnesvangert det blev at de fem jomfruer ikke holdt sig våkne, ikke var i den rette stilling til sin brudgom. Alle de ti jomfruer hadde like stort sjangse og like stor grunn til å vært forstandige. Nu er dette et bilde fra Østerlandske forhold og derfor litt fremmed for oss, men vi forstår ganske sikkert noe av det Jesus vil ha sagt oss i denne lignelse.

Enhver mann som er forstandig ønsker å få en hustru som han kan stole på. Når brudgommen gav sig tid, som det står, så er det meget mulig at han vilde prøve disse jomfruer på denne måte. De fikk en anledning til å vise hvad som bodde i dem. Det skulde jo vært klart for dem at når de måtte ha lamper i orden, så måtte de også ha olje nok. De «kloke» kan godt kalles omtenkssomme. De var ikke likegyldige, men belaget sig på at det kunde komme hindringer i veien og at de måtte være rede til alle tider. De var virkelig grepet av lengsel etter sin brudgom og slo sig ikke tilro før de viste at de var istand til å klare sig om det enn skulde drøse en tid før han kom.

De andre fem jomfruen viste sig å være uverdige til å bli hustru. Deres oppførsel viste at det ikke var noen hjertesak å ha tingene i orden når brudgommen kom. De var med andre ord likegyldige og hadde ikke den rette lengsel og

omtanke som kjennetegner en brudesjel. Av deres måte å handle på forstod brudgommen at det var andre grunner enn kjærlighet som var drivkraften hos dem. Når så den avgjørende prøve kom fallt de ynkelig igjennem. De som var rede gikk med brudgommen inn til brylluppet, og døren blev lukket. Det hjalp ikke å banke på døren nu. Den var stengt.

Noe av det Jesus vil legge oss på hjertet er at vi må ransake oss selv om hvordan vårt forhold til ham er. Setter vi så stor pris på at vi er kaldt til Kristi brud at vi setter noe inn på å være rede og våkne når han kommer? Det er den stilling vi lever i som blir avgjørende for oss når tiden kommer.

I 13. vers samler Jesus hele lignelsens mening. Han sier: «Våk derfor! for I vet ikke dagen eller timen.» Det er ingen dom i dette for en kristen som lever et våkent liv, men en oppmuntring. Det finnes ikke tanker hos en sjel, som er grepet av Gud, om at når brudgommen gir sig så god tid, så er det ikke så nøie med saken Nei, enten brudgommen kommer før eller senere så ønsker bruden å være rede. Hun er ikke likegyldig, men gjør sig ferdig til å kunne gå med ham men en gang. Herren hjelpe oss alle til å bli mere grepet av det rette brudesinn!

«Hold dig våken Zions datter, fyll det tomme kar; snart så løftes du og møter kongen, og glemmes det kors du bar.» Amen!

Til Berger Johnsen, Argentina,

er det kommet inn forholdsvis bra nu først i 2. kvartal. Må det bare fortsette — og helst stige.

Da det tar meget tid og portoutlegg å skrive til hver enkelt yder har jeg ikke gjort det, men det vil bli kvittert for hvert enkelt bidrag ved avslutning av kvartalene.

Kvittering for 1ste kvartal er tilsendt «Misjonæren», «Korsets Seier» og «Det gode Budskap».

Både «Misjonæren» og «Korsets Seier» var så venlige at de inntok kvitteringen i sin helhet, mens «Det gode Budskap» antagelig av plassmangel bare tok med hovedsummene.

Hjertelig takk alle sammen.

Et interessant reisebrev fra Berger N. Johnsen kommer i neste nummer.

Broderhilsen

G. Iversen

Før konserten.

«Bed din morgenbønn — bed tidlig! Det er ikke likegyldig om du stemmer fiolinen før eller etter konserten.» (Oehler).

vekke i oss en dypere lennelse etter å leve mere helt for Herren. —

Snart skal anskriktet lyde «Se brudgommen kommer». — Salige øieblikk, når vi skal forvandles for evig å være med ham. Da skal vi ikke angre at vi, nei lydigheten vel med vårt offer, gikk der skal vi få en herlig og underbar erstatning for alt vi gjorde for Jesu navn skyld.

Takk for all forbønn og arbeide som gjøres for Nord-Norge. Vi vet at på forskjellige steder samles de mange venner til bønn og offer for Herrens sak, og da er heller ikke denne del av vingården glemt.

Godt at alt skal vi finne igjen for Herrens trone. — Må vi som er her oppe få møte Kristus med mange gyldne neg som vi fikk høste fra de forskjellige steder her nord. Han er trofast som har kalt oss, han skal og gjøre det.

Ønsker også Guds velsignelse over Dem broder og det arbeide Herren har gitt Dem å vareta.

Hjertelig broderhilsen Deres forb.

Didrik T. Solli.

— Ild prøver gull og nød prøver venner, men kjærlighetens makt i sorgen du kjenner.

MISJONSROSTEN

Pritt, uavhengig organ i Misjonens Tjeneste. Bladet utgis i Sarpsborg...

De frie venner i Norge

Det er blitt noen fell i artikke-len «De frie venner i Norge»...

Da vi ikke har fått tid til å gjøre ferdig stoffet til dette nr....

Hjem til Herren.

Lærrinne Inga Winnas, Horten, gikk hjem til Herren den 19. april...

Inga Winnas har vært abonnent på Misjons-Røsten helt fra begynnelsen...

Så er vi et godt menneske og en ivrig bedende misjonsarbeider...

Advelingschef Niels Pape, Drammen.

er også vandret herfra for å være med Herren.

På båten fra Holmsbu til Drammen fikk jeg høre budskapet om at br. Pape var død...

der i lengere og kortere tid og lære ham bedre å kjenne. Broder Niels Pape var en stillfærende broder...

Br. Pape var interessert i misjonens. I misjonsarbeidet for Alb M. Christiansen deltok han i flere år...

Han døde 2. påskedag og blev begravet lørdag etter. Mikael Kristiansen talte både i kapellet og ved graven...

Lammet.

Alt i vår forkynnelse er samlet «i» og «om» Lammet. Hadde vi ikke Lammet da — hadde vi ikke noe evangelium.

Døperen Johannes sa om sig selv: «Jeg er rost av en som roper». Med guddommelig lid i hjertet predikket han omvendelse for folket...

Jesus kunde si til synderinnen: «Dine synder er dig forlatte, for han var et ulastelig og myndigst Lam»...

Til den gamle pakts folk lød det: Ta et Lam uten lyde. Blodet skal I stryke på dørstolpene og på det øverste døtre.

Vårt påskelam. — Jesus, — er uten lyde, den syndfri Kristus var hellig, ren, uskyldig, skilt fra syndere og ophølet over himlene.

Av Rom. 3, 19. forstår vi Es. 53, 7: «...enhver munn skal lukkes og hele verden bli skyldig for Gud».

«Lammet, ja, Lammet, dens vunder og sør. Prisen og æren i evighet får».

Skriften taler også om «Lammets vrede».

Nu i nådens tid er det frelse i Lammets blod, men ve verden som har foraktet Guds kjærlighet og spottet Lammets blod...

«Og de sier til fjellene fall over oss og skjul oss for hans åsyn som sitter på tronen, og for Lammets vrede».

Min venn, som ennå ikke har mottatt Guds frelse som tilbydes dig. Hør! La dig frelse. Der er ennu plass ved Kristi kors, men snart er det ingen anledning mer.

Mens trengselstiden går over jorden da er «brudeskaren» i Guds herlighet. «La oss glede og fryde oss og give ham æren, for Lam-

Kristus på korset du ber for mig.

Vær ikke langt borte fra mig! Trengelsen er nær, og det er ingen hjelper (Salm. 22, 12).

I Mat. 26, 36 står det skrevet at Jesus kom med disiplene til et sted som heter Getsemane, og han sa til disiplene: «Sett eder her mens Petter og de to Sebedæus' sønner med sig og begynte å bedrovs og engstes»...

«En dyp har jeg å døpes med, A, hvor peg gruer til den er fullført, sa han engang. Døpes, begraves i lidelsens vanne...»

«Talet jeg sanhet hvorfor tror I mig ikke, Den som er av Gud bør høres Guds ord»... «I hører ikke fordi I ikke er av Gud»... «En avgjort og sann lære.»

Mens han ennå talte kom en flokk og Judas, en av de tolv, gikk i spissen og kysset ham. Pater sier: «Han var regnet blandt oss og fikk del i denne tjeneste»... «Judas blev forræder og veiviser for Kristi fiender»...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs. Men her vinner han sin største seier. Vi leser i Heb. 2, 14 at da barna har del i kjøtt og blod fikk han også del deri, for at han ved døden kunde gjøre den til intet som hadde dødens velde, det er Djevelen, og utfri dem som av frykt for døden var i trelldom hele sin livstid. Forhenget revnet og den evige Gud ga tilkjenne at Kristi død har funnet sted til forløsning. Nu er adgangen åpen. Kristus gikk ikke inn i en helligdom som var gjort med hender, men inn i selve himmelen; for å åpenbares for Guds åsyn for vår skyld. Med sitt eget blod fant han en evig forløsning for alle som mottar ham som sin personlige frelser.

Gud opreiste ham og løste dødens veer. Det var ikke mulig at han kunde holdes av dem.

Ja, her er så mange beviser at vi har en avgjort sannhet å møte tidens van tro med idag. I Rom. 8, 11 står det: «Men dersom hans ånd som opvakte Jesus fra det døde bor i eder da skal han også opvakte Kristus fra det døde også levende»...

«Hjertestrangen anfører sangen. Emnet er Jesu Kristi blod.» Halleluja!

p. t. Solv, Finland, i mai 1938. Deres i blodet forbundne: Rolf Westlie.

«Det er ikke menigheten som former de kristne, men de kristne som former menigheten.»

slaktes, og som et får der er stumt for den som klipper det. Han oplot ikke sin munn. Lammets natur vil ikke sin når han blev stillet fremste sig når han blev stillet fremste sig for landsbevogningen Pilatus. Han var landsbevogningen Pilatus. Han var landsbevogningen Pilatus... «Vær hilset du jødenes konge»...

«Mange ting som høres til nådens husholdning, blir talt om i et sådant møte»...

«Mange ting som høres til nådens husholdning, blir talt om i et sådant møte»...

«Et menneske kan ha for mange penger og for megen ære, men kan aldri tildeles hans nåde»...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

Salt blev anvendt ved brennoffer, ved enhver... og formedlet dets bevisende... biledde på den guddommelige sjele.

Det er verd å legge merke til da kong Artaxerxes gav Ezra lov om å sette i verk... vi kan være overbevist om at kongens konge ikke vil tilstille... «kongelige presteskaps» nåden... er formøden til hans offer med en karrig hånd...

«Mange ting som høres til nådens husholdning, blir talt om i et sådant møte»...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

«Stig ned av korset så skal vi tro på dig», roptes det. Stakkars kortsynte mennesker! Han som var skapningens herre og hadde skapt alt, henger nu selv på et trekors død og hjelpeløs...

SPREDTE FELTER PA FARTEN

Mjøndalen. Tronding gikk det i strøket...

Sarpsborg. F. i har ingen prediker...

Salten i Mjøndalen og t...

Skiftet. Søndag 8. mai har...

Kristiansand. Br. Wennerland...

